

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XCIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

S P M M AE.

Vocem peruenit collectiuum in succedendo ordinem, & prae-rogatiuam graduum inter se seruant.

Heredes, & successores sui nomina collectiua apta sui natura plu- res personarum, pluresque gradus comprehendere.

Patris filius inter vocatos nomine collectiuo loci patris sui non subin- trare, quod subintrare dicitur, & quando non nu. 28. & 35.

Emphyteosis ecclesiastica non est quid hereditarium, & solum ad hunc actum descendentes transiit: & de hoc infra nu. 30.

Excludit filius magis nepes exclusiue uidetur, hoc est re- spectu filii, non autem patris, vel alterius. nu. 38. et 39.

Mors praesumptio contrahitibus, ceterisque hominis dispositioni- bus magis, quam uerba.

Dispositio quilibet hominis a statuto loci interpretationem sumit: de hoc infra nu. 42. & 45.

Emphyteosis concessa pro se, filiis, & heredibus iuxta statutum lo- ci interpretatur, & nu. 42.

Statutum excludit filias propter masculos, multo magis nepes ex filio propter filios excludere noluisse uidetur.

Heredum, & descendendum appellatione in emphyteosi ecclesia- stica, etiam ad descendentes, & heredes sanguinis compre- henditur: contra infra num. 30.

Forma emphyteosis ecclesiastica, & feudi sui natura incapaces sunt, nec ad ea admittuntur, nisi expressè uocata sint: contrarium infra nu. 18. & 19. et ibi, quid de heredibus extraneis remissum.

Argumentum de feudo ad emphyteosim ecclesiasticam quando procedit, in antiqua emphyteosi semper primo conditori succeditur, & ad primum emphyteosim semper in dubijs contingentiis recur- ritur, & infra num. 44.

Emphyteosis ex additione novorum pactorum, eiusque reno- uatione renouatur, & nu. 51.

Dispositio hominis, & dispositio statuti pari passu ambulant.

In emphyteosi non hereditaria femine cum masculis admittun- tur, seu si sit hereditaria.

Luxu fructus in re cōi exorbitantia ad emphyteosim ecclesiasticam pro- cedunt, tunc non extenduntur, sed iuri cōi standū est, num. 50.

Heredum appellatione in feudis solum masculi contra ius commu- ne comprehenduntur.

Feudum, & emphyteosis ecclesiastica differentia.

Emphyteosis ecclesiastica ad heredes masculos, & feminas pari- ter iuxta naturam transiit, licet de feminis non exprimitur, et nu. 46.

Emphyteosis concessa pro se, & liberis ad masculos, & feminas pa- ritur transiit.

Heredum significatio latior est, quam liberorum.

Heres in re non comprehenditur in emphyteosi concessa pro se, & heredibus, & nu. 42.

Emphyteosis iure ad patrem ex diuisione deuoluta ad filios quo- que transiit.

In emphyteosi hereditaria seruatur ordo succedendi in heredita- te, & quando id datur hereditaria.

Constitutio conf. 24. & 24. in 2. uol. & conf. 42. in 4. uol. de- claratur.

In emphyteosi recepta pro heredibus heres ex testamento illis, qui- bus ad eam admitti uellent, praefertur.

Emphyteosis concessa pro heredibus simpliciter, & concessa pro heredibus masculis, uel legitimis differt.

In feudis heredes de linea illius, ad quem feudum in totum, uel pro parte peruenit, praefertur omnibus et masculis de alia linea.

Opus nunc deo relata in dubio approbata censetur.

Statutum exclusiuum feminarum in emphyteosi concessa pro se, & heredibus locum non habet.

Emphyteosis ecclesiastica concessa pro se, & heredibus simpliciter he- redes extraneos, quam descendentes, & sic tam feminas, quam masculos comprehendit.

Feminae statuto illarum exclusio, pro extraneis habentur.

Præter rem emphyteoticam inter se diuidentes, cum iuramento

de non contrahendo, successioni dictæ rei renuntiare uiden- tur, maxime concurrentibus uerbis praegnantibus.

33 Licentia, & facultas uendendi, & alienandi in diuisione concessa facit, ut ius omne remissum esse uideatur.

34 Clausula ad habendum, tenendum, uendendum, & alienandum, in iuramento concurrente, iurium renunciationem operatur.

35 Collectiui nominis natura est, ut sub illo uocati successiuo ordine hereditario admittantur.

36 Emphyteosis concessa pro se, & filiis, & concessa pro se, & heredi- bus differtur.

37 Proximitas non respectu primi, sed ultimi emphyteotæ decedentis consideratur.

39 Pater semper magis filium, omnesque illius tam masculos, quam feminas descendentes in eius portione diligere praesumitur, quam alium filium, ac descendentes ab eo.

41 Heredum appellatione tam masculi, quam feminas, ac tam extra- nei, quam descendentes ueniunt.

43 Filia heres ex testamento ad emphyteosim pro se, & heredibus cō- cessam admittitur.

45 Verba contrahentium, seu aliter disponentium quando secundum statuta loci sint interpretanda.

47 Feudum receptum pro heredibus simpliciter an solum pro filiis, et descendentiis masculis intelligatur.

48 Dispositio facta pro heredibus suis, uel pro suis heredibus differt.

49 Declaratio gl. i. lex facta. i. ff. ad Treb. quando de feudo loquitur.

52 Canon dicitur de substantialibus emphyteosis.

53 Protestatio contraria facto non releuat.

54 Emphyteosis concessa ab ecclesia alicui pro se, & liberis filiis, ut fi- lios, et si heredes non sint, comprehendit, secus si pro se, et heredibus.

55 Emphyteosis concessa pro se, & heredibus, ac successoribus ad li- beros, & descendentes etiam feminas transiit.

Liberorum, & descendentiū appellatione femina quoque ueniunt.

56 Emphyteosis in monasterium propter ingressum emphyteotæ ex ti- tulo inueriali transfertur, eique acquiritur, & ibi, quando per- petuo, & irrevocabiler acquisita dicitur.

57 Emphyteosis in monasterium titulo singulari non transfertur.

E P I T O M E.

Emphyteosis ecclesiastica stipulata sibi, & heredi- bus, ac successoribus suis feminas quoque compre- hendit: & quid, si sibi, & heredibus simpliciter, & an sui natura ad feminas transeat.

Emphyteosis utrum in monasterium peringres- sum emphyteotæ transferatur.

C A S U S C O N S I L I I.

I O A N N E S de Arengheria ab ecclesia rem in emphyteosim perpetuam ad renouandum de

29. annis in 29. annos pro se, & heredibus, & successoribus suis conduxit, & mortuus

est superstitibus magistro Ludonico, & Fabronio eius fi- liis, & heredibus, qui a dicta ecclesia renouationem pro

se, & heredibus, & successoribus suis habuerunt, sub di- uerso tamen canone a primo, ut in facto praesupponitur.

Postea dicti magister Ludonicus, & Fabronius ad bono- rum paternorum diuisionem deuenerunt, & dictam em-

phyteoticam inter se aequaliter diuiserunt: Deinde Fa- bronius sine filiis masculis, superstitibus duabus filia-

bus feminis tantum, Camilla, & Seia, cōdito testō dece- sit: post quod Seia mortua est, remanente Camilla, quae pa-

ternam, & sororis hereditatem adiuit, & in monasterium monialium animo in illo profectendi se contulit, & antequam

professionem emitteret, magister Ludonicus, & eius no- mine Alexader illius filius super dictam emphyteoticam

litam mouit, quae adhuc pendente, dicta Camilla mutas sibi nomen, & Emilia uocata in dicto monasterio post annum

professionis solemniter professam est, cuius nomine, ac etiam monasterij abbatissa, & sorores aduersus praesatum magi-

strum Ludonicum litam susceperunt, quae cum diu durasset, ita-

dem

dem sententia contra dictū magistrū Ludouicum lata fuit, & declaratū dictā rem emphyteoticā respectu partis Fabronij ad dictā Camillā, seu sororem Emiliā, cōsequenter ad dictum monasteriū spectare, & pertinere, a qua sententia pro parte dicti magistri Ludouici fuit appellatū; Pendente itaq; appellatione pro informatione iudicis, ad quem plura ueniant discutienda, primū est, utrū in parte dicti rei emphyteotice, que in diuisione ad Fabroniū peruenit, dicta Camilla eius filia, excluso magistro Ludouico, in totū succedere possit, uel è contra. Secundo præsupposito, quod in illa parte ipsa de iure succedere possit, utrum per ingressum monasterij dicta pars rei emphyteotice in ipsum monasterium transierit, seu transire poterit.

CONSILIVM XCIII.

IRCA primū dubiū, in quo tota uis pñtis cōsultationis cōsistit, primo aspectu ddm esse vñ, magistrū Ludouicū esse pferēdū, qm hac emphyteosis ab initio Ioāni de Arēgheria patri dictorū magistri Ludouici, & Fabronij p se, & hñdibus, & successoribus suis cōcessa reperit, q noīa hñdibus, & successoribus sūt collectiua, sui natura apta cōprehendere plures psonas, pluresq; earū gradus. l. fi. C. de hñdibus institut. l. sciēdū. ff. de uerb. sig. iūctis ijs, q hñr p Imolā, & Alex. in l. qd dr. ff. de uerb. oblig. in l. et. ff. solu. mat. ac in l. quādā. §. nihil interest. ff. de edēdo. quo fit, ut in primo ipse Ioānes nominatus admitti debuerit, deinde post illius mortē ordine successiuo hñdes, & successores, cū uetus he redes hñe nequeat. l. qui supstitis. ff. de acq. hñe. l. j. & ibi gl. ff. de hñd. uel actio. ued. & p Bar. l. Gallus. §. qdā rectē. ff. de liberis, & posth. Itē ubiq; plures per nomen collectiui apti plures personas, & gradus cōprehendere uocati sunt, tunc illi fm prerogatiuam uocari censent, ut q pxiiores sunt, ceteris remotioribus pferantur, & quousq; hi extant, posterioris non admittant, ut in l. cū ita. §. in fideicōmissio. ff. de leg. 2. l. peto. §. fratre. ff. eo. l. fin. C. de uerb. sig. Barto. & docto. cōiter in d. §. quidā rectē. Et hoc in tm procedit, 2. ut filius fratris, q aliās locū fratris sui subintrare solet iuxta auth. cessante. C. de legitimis hñdibus. vñ cū patruo suo nō admittat, neq; locū patris subintret pp nomē collectiui, quo uocatus dicere, ut uoluit Bal. in d. §. in fideicōmissio. qd gl. ibi dixerit. itaq; sequitur Alex. in cōf. 126. p pēctis & c. in 5. uol. & cum Bal. trāsit Cuma. in d. §. in fideicōmissio. dicēs, q qs in locū patris sui nō subintrat, qn tractatur de cōcessione nō cōcernente cām hñditiā, uel illi coherentē, qualis ē emphyteosis ecclesiastica, ut Bar. Alex. & alij uolūt in l. si patroni. ff. ad Treb. in d. l. etiā. & in d. §. nihil interest. ac ē in cōf. 44. in 5. vol. in 6. col. uerū. nō obstat, si quis diceret & c. tm. n. nepos locum patris sui subintrat, qn de successione hñditiaria, & sic legali sui aui, uel patrui tractatur, ut p Alex. in d. cōf. & in additio. ad Bal. in dicta. auth. cessante, nō aut qn tractatur de successione ex hominis dispōne, ut uoluit Alex. in cōf. 203. cōsideratis uerbis testamēti. in 4. vol. in 4. col. do. Floria. in d. §. in fideicōmissio. & ibi Cum. & in cōf. 106. mulier instituit maritū & c. Ang. in §. cū filius. Insti. de hñe. q ab intesta. Nico. de Matha. in l. fi. C. de iurisd. om. iud. Benedic. Capra in cōf. 5. & si ui fo. col. fi. Decius in cōf. j. in 3. col. qui dicit hñc esse cōmunē opinionē. & in cōf. 87. p resolutione & c. in fi. in uerū. tertia conclusio. Sed magister Ludouicus ad hmōi emphyteosim uocatus est p illud nomē collectiui, hñdibus, & successoribus, & est de pxiioribus ipsi Ioāni, atq; in anteriori gradu, quā sit dicta

Camilla, quoniā ipse quoad Ioānē cōf. in milla uero in secundo. l. iurecōsultus. §. sequenti. ff. de gradibus. & Inst. eodē tit. & in §. secundo. iūcto c. 1. gradu. 3. §. qdā. in successione non hñditiaria, sed ex hñditiariū, neq; ad extraneos heredes sui nati sed ad filios, & descendētes, ut in d. l. et in ni. & t. d. §. nihil interest. per Alex. post Bar. ceditur ex hoīs prouisione, hoc est, ex hñe seu concessione facta, ergo ipse magister pferendus est, exclusā dicta Camilla, q illi stipulatū, & primo acquirēt proximioribus in locū patris sui Fabronij p pdicta admittit. ¶ Scdō ita fauorē dicti magistri Ludouici præsumpta mēs ipsius Ioānis primi acquirēt & hñdibus, & successoribus suis stipulatū sub illis uerbis nullo modo neptes ex filio re uoluisse ut, maximē alio filio, uel de seculo existēte, ut ex dispositis pxi in quo filiis suis, & hñdibus prouidere uoluit filias proprias a successione, & hñditiario magis ddm est uoluisse neptes suarū quā sibi fuit remotiores. arg. l. si uita maritis māt. & per Pau. de Cast. in cōf. 406. fm impressionem, incip. casus iste frequēter quo plenē cōmemorat insignis præceptor in repetitio. l. cum auus. ff. de cond. & dem. Fulg. in cōf. 18. incip. Solomontia. Decius pro tenui & c. & cōf. 270. in 3. c. l. Et si filius ex dispositis in testō filiā propriā a bonis & hñditiariis exclusit, multo magis ddm luisse illā esse exclusā a rebus, & bonis, & c. acquisitis pro se, & hñdibus, ad quos admittunt, tum quia illorū incapaces sunt filia heres uniuersalis dicti Ioānis fuit, & hñditiariis filia exclusam esse uoluit, multo magis sua psumpta mente eius neptes ex filio filia dici debet per prædicta, quia in cōf. quoque, & in omnibus hominis etiam hñditiarius mens præsumpta magis attendēda est, quā ba. ca. humana. 22. q. 5. c. iugessum. 7. q. 1. rationalibus. ff. de uerb. obl. l. si. C. quæ res pxi c. cum dilecti. de don. c. præterea. c. inter uerbor. significat. Calder. in cōf. 99. fecerunt meum consiliorum suorum, cum l. Tertio hoc suaderet, attento statuto ciuitatis nīe, quod filias, & alias feminas de seculo ex masculo propter masculos, & filios pxi excludit, & a cuius statuti dispositione nō tū summi debet & in terminis nostris, & in hominis dispositione, ut fuit doctrina Barto. muniter approbata in l. hñdes mei. §. cum in Treb. l. ianum. & in indiuiduo, q cōfessionē emphyteotica facta pro se, & filiis, uel hñditiariis intelligi, & interpretari secundum statuta masculos foeminis præfert, uoluit Bartol. l. rīsturan. §. si liberi. ff. de operis libertorum in fortioribus terminis, quando emphyteotica & filiis masculis, & foeminis concessa esset, nā admitti nequeant, quousq; masculi ex hoc sequitur Alex. in cōf. 119. in 5. vol. in 44. in 1. vol. Soc. in cōf. 52. nu. 36. in 4. vol. in cōf. 74. in 1. vol. in 1. dubio. & Dec. in cōf. in consilio primo in primo vol. idem tenet Anchara. in clemen. 2. de iur. patr. & in cōf. sis, & diligenter ruminatis. ac in l. tres fratres. Etis. Imo. in l. fin. ff. de conditio. & demont. potuit. propē finem. de locato. habetur per Alex. & Modernis. in cap. 1. in quibus cautis

Alex. in d. S. cum ita, qui multa allegat, &
 habetur per Corneum in conf. 124. in 2. volum. num.
 24. cum multis sequentibus. Præterea si statutum pro-
 pter filios uoluit filias excludi debere, ergo
 multo magis nepotes ex filio propter filios esse exclu-
 dendos uoluit, per ea, quæ uoluit Alex. in l. uenia. C.
 de in reuocand. & latius profequitur Corneus in cō-
 sil. 45. m. col. & ideo concessio facta Ioanni primo
 in iunctio de emphyteosi ecclesiastica pro se, & hære-
 ditibus successoribus, quæ pro descendentes facta
 fuit, inquit, ex quo sumus in re, quæ sui natura ad hæ-
 redes extraneos non est transitoria, sed ad filios, & de-
 scendentes, ut supra, & consequenter per appellationem
 hæredum descendentes, & hæredes sanguinis cōpre-
 henduntur, sicut etiam dicimus in materia feudali,
 ut in c. de eo, qui sibi, & hæredi. & ibi Bald. Aluero.
 & Moderni in vlti. col. And. de Ifern. in c. 1. an agna-
 tus, uel filius Bald. l. c. 1. S. & quia in 2. & 3. col. de his,
 qui feudum dare possunt, optimus text. & ibi Bald. in
 c. 1. S. sed dicitur de aliena feudi. c. 1. S. profectio. de
 lege Corn. & habetur in c. in præsentia. de proba-
 tion. per Doct. maxime Modern. post Abb. ibi, & late
 per Alex. in d. l. patroni. in d. l. etiam. & in d. l. quod
 dicitur post Imolam, talis, inquam, concessio debet
 intelligi & interpretari de descendentes masculis,
 si extant, ad exclusionem foeminarum descendendum,
 quod in dubio semper censetur se uoluisse confor-
 mare cum dispositione statuti, quod in loco pro iure
 cōi habetur uero statutum non extaret, tunc ita intel-
 ligi debet, in dispositione legis communis cōformis
 sit ut per illam textum uolunt Bart. & Doct. in d. l. hæ-
 redes in d. cum ita. & ita sequitur Corneus in conf.
 45. in 4. volum. 2. col. & in conf. 145. in primo volum.
 in vltima col. qui multa allegat. & Calcan. in conf. 48.
 in penultima col. & Alexan. conf. 15. in 4. volumine.
 Quomodo contra dictam Camillam facit, nā Ioannes
 primus emphyteota pro se, & hæredibus, & successoribus
 suis acquirit, & foemina sui natura incapaces
 sunt emphyteosis ecclesiasticæ, nisi ad illam expressè
 uocentur, ut uidetur uoluisse Ioan. de Imola in c. po-
 tuit de loca circa finem, qui hoc modo intelligit tex.
 in S. emphyteosim. in auth. de non alienand. aut per-
 mutat. colla. 2. & per eum in l. si ita scriptum. ff. de le-
 ga. 1. & sequitur Roma. in l. sed si hac. S. liberos. ff. de
 in reuocand. & Alex. in conf. 61. in prima colu. in
 primo volum. cum similibus, ergo appellatione heredum
 solum masculi, & non foemina comprehendendi debue-
 runt, sicut contingit in feudis sui natura ad filias, & fe-
 minas non transeuntibus, quando concessio simplici-
 ter pro se, & hæredibus facta fuisset, ut est text. in d. c.
 1. S. sed dicitur cum similibus supra allegatis. Et sic cō-
 cludit Calder. in conf. 14. in titu. de locato. & in conf.
 1. de feudis & conf. 15. in titu. de verb. sign. qui hanc
 esse communem opinionem attestat, quicquid di-
 xerit Cram. l. liberti, libertat. C. de operis libertor.
 hoc idem sequitur Cardin. in conf. 64. Et suadet, quia
 procedit argumentum de feudo ad emphyteosim
 ecclesiasticam, nisi in ijs, in quibus contrarietas à iure indu-
 da reperiretur, ut uidetur uelle Bar. in d. l. ut iurifurā
 di l. liberti. in d. l. si patroni. & ibi Alex. & in d. l. etiā.
 nec non in l. si mihi. & titio. ff. de verb. obliga. cum si.
 Specul. in titu. de feudis. S. quoniam. versu. 40. in fi. Cal-
 der. in d. conf. 15. de feudis. & clarius in d. conf. 15.
 de rebus sig. Sed in feudis, quorum foemina sui natu-
 ræ incapaces non sunt, hæredum appellatione simplici-
 ter solum masculi comprehenduntur, ut in d. S. sed di-
 uersum. & in c. 1. de eo, qui sibi, & hæredi. & per Do-
 ctos post glo. in d. c. in præsentia. de probatio. ibiq;
 Abbas post alios communiter cum similibus supra al-
 legatis, ergo idem dicendum est, quando in conces-

sione rei emphyteotica ecclesiastica facta fuisset m-
 tio de hæredibus simpliciter, ut uidetur uoluisse Cal-
 der. in d. conf. 14. & 15. ¶ Quinto sic arguitur, si in an-
 tiqua emphyteosi, seu auita illi, qui succedunt, dicun-
 tur primo conductori, & non illi, qui ultimo loco, de-
 cessit succedere. Calder. in conf. 13. in tit. de feudis,
 uidetur uelle Bart. in l. Gallus. S. quidam recte. & S. et,
 ff. de liber. & posthu. & in l. cum ita. S. in fideicommiss.
 so. ff. de lega. 2. Corneus in conf. 47. 1. colum. 4. uolu.
 & in conf. 74. 1. volu. in primo dubio. Alex. in in conf.
 sil. 44. in 1. volum. Decius conf. 263. 1. colum. & Ro-
 man. in conf. 35. & Calder. in d. conf. 13. de locato, qd
 in dubio contingentibus ad primam inuestiturā sem-
 per recursus haberi debet, & subsequentes, qui ad em-
 phyteosim uenire uellent, illius uerba, & naturā mul-
 tum attendere debent, ut probatur in c. 1. de duobus
 fratrib. à cap. inuestit. Bal. in preclud. feudo. in versicu.
 quarta principalis diuisione. & habetur per Ioannem de
 Ana. in conf. 7. in vers. secundo præmitto. Sed ipsa Ca-
 milla Ioannis primi conductoris hæres non fuit, nec
 esse potuit, quia magister Ludouicus filius illā præce-
 dit, ergo tanquā hæres ad emphyteosim admitti non
 potest. Nec si dicatur hanc emphyteosim esse nouā,
 & paternam, hoc est à Fabronio patre Camillæ proue-
 nientem propter renouationē factam in persona Fa-
 bronij cum alteratione canonis, & personarum muta-
 tione, ex quibus prima inuestitura alterata uidetur,
 & sequens noua cesseret, quia prima fuit facta pro hæ-
 redibus, & successoribus Ioannis primi conductoris,
 renouatio uero p hæredibus, & successoribus Fabro-
 nij, & magistris Ludouici per ea, quæ uolunt Bald. in
 auth. si quas ruinas. Fulgo. in conf. 10. Alex. in consil.
 9. in 3. volum. in 1. colum. & Feli. in c. quod super his.
 in 4. col. de maiori. & obedienc. arg. l. ius ciuile. ff. de iu-
 sti. & iure. l. iurifigentium. S. adeo. ff. de pactis. & plenè
 per Alex. in l. si mihi. & titio. ff. de verb. oblig. per Bal.
 in c. imperialem. S. in super. in 3. colu. de prohib. seu.
 aliena. Quia hoc motium in casu nostro non proce-
 dit, primo quoniam, ut dicit Calde. in conf. 12. in tit.
 de feudis, ex appositione nouorum pactorum noua
 emphyteosis facta non dicitur, & maxime, quando p
 noua pacta cōditio ecclesiæ melior facta esset, ut sen-
 sit Federic. de Senis in conf. 179. & habetur per Alex.
 in conf. 78. in 7. volu. argum. l. 2. C. de rescinden. ven-
 dit. & in c. cum causam. de emptio. & uendi. & hæc tā-
 to magis procedunt, quando illi, qui fuerunt renoua-
 ti, fuerunt protestati se renouationē recepisse nō ani-
 mo ab antiqua inuestitura recedendi, sed formam il-
 lius sequi volentes renouationē acceperunt, ut in ca-
 su nostro factū fuit, ueluti notab. uoluit Alex. in d. con-
 sil. 78. & ideo in terminis nostris simplex renouatio
 dici debet, non autem noua concessio, & consequen-
 ter non ipsa renouatio est attendenda, sed prima cō-
 cessio, quæ mutari non dicitur, nec eius natura altera-
 ri per renouationem factam ex necessitate quadam
 oriente ex pacto interposito in prima cōcessione de
 renouando, ut inferitur ex ijs, quæ habentur per Dec.
 in conf. 263. per Corneum in conf. 74. in 1. colu. pri-
 mo uolu. Alex. conf. 107. in 4. volu. & Dec. in consil.
 273. in vlti. col. qui allegat Roma. & alios. & habetur
 per Petrū de Anch. in conf. 125. & per Ias. in d. l. si mi-
 hi, & titio. ¶ Sexto sic arguitur, si pari procedunt, pa-
 riq; passu ambulant dispositio statuti, & dispositio ho-
 minis. Bar. in l. si quando. S. 1. ff. de lega. 1. Bald. in l. 1.
 C. de verb. sig. Alex. in conf. 186. in 2. volu. sed si Ioan-
 nes primus conductor masculos tantum uocasset, pu-
 ta quia fuisset stipulatus sibi, & filiis, seu descendentibus,
 siue hæredibus masculis, proculdubio ipsa Ca-
 milla fuisset exclusa, quia foemina admitti non po-
 tuisset, attenta natura concessionis, quæ solum ad fa-

ita in testamento esset instituta, ad emphyteosim pro hæredibus receptam sicuti masculus admitteretur, & Bal. ipse loqui tur et in casu, quo statutum foeminas propter masculos excludens extaret, ut ex eius uerbis præcedere colligitur. ¶ Tertio hanc partem q̄ foemina hæres instituta, excluso patruo, ueniat ad partē emphyteosis, quam eius pater in diuisione facta cum fratre suo habuit, quando emphyteosis fuit concessa pro se, & hæredibus, & sic erat quid hæreditarium, tenuit expressē consulendo Corneus in consil. 263. in 3. uolum. pluribus rationibus motus, idem satis pulchre in consil. 190. in 3. uolum. in ult. column. & inter alia ipsa dicit, ¶ q̄ ex quo res emphyteotica de iure ex diuisione legitimē facta ad filium masculū deuēnit, ex hoc resultat, q̄ sicut Felix eius filia patri suo in hereditate succedit, ita & in emphyteosi succedat, hoc enim suadet æquitas, q̄ bona ad patrem deuoluta ad filios, seu filias transeant, & dicit Bald. in d.l. libertate, libertateque. in 3. col. uersus. si autem tanquā pro hærede recepta fuit emphyteosis, q̄ tunc ordo succedendi in hereditate dat ordinem succedendi in emphyteosi, & in c. 1. de eo, qui sibi, & heredibus in uersu. th̄ Jacobus Aurelianus & c. inquit, q̄ si feudum pro heredibus simpliciter concessum sit, ad omnes, hoc est ad masculos, & foeminas transit. In casu autē nostro emphyteosis pro heredibus simpliciter concessa fuit, & sic est eundem hæreditarium, aut iuxta hæreditario coherens iuxta notata per Baldum l. 1. 2. C. de suis, & legitimis. in authen. si quas ruinas in 2. col. cum sequen. C. de sacrosanctis eccles. Alex. in consilio 129. in 3. uolum. & in consil. 1. in 3. uol. & in l. sed si hac S. liberos. ff. de in ius uocand. Aluarotus, & Modern. in c. 1. de eo, qui sibi, & heredibus. And. de Isernia, & Bald. in d. 4. col. in c. 1. an agnatus, uel filius in uersu. sed nunquid, & Camilla à Fabronio patre uniuersali te fuit hæres instituta, ergo ad partem emphyteosis, quæ obuenit ipsi Fabronio tempore diuisionis, excluso magistro Ludouico, debet admitti, quia ordo succedendi in hereditate Fabronij dat ordinem succedendi in emphyteosi, ut inquit Bald. in l. liberti in 6. col. C. de operis libertorum, & in terminis per Curium in consil. 45. per totum. Et istam conclusionem in casu nostro p̄bare uidetur textus clarus. in c. 1. de duobus fratribus à capita. in uersu. ibi, ubi feudum pro parte diuisa uni ex fratribus assignatur spectat ad filia, & illius hæredem, excluso suo patruo, & eius filiis, & hoc ex eo, quia unusquisq̄ sibi, & heredibusque suis censetur proplexisse, ibi enim duobus fratribus feudum fuerat concessum pro se, & heredibus masculis, & illis deficientibus, pro heredibus foeminis, contrigit, q̄ unus decessit cum filia, dicitur ibi, q̄ illa succedit in parte patris, excluso patruo, ratione, de qua supra, & ibi Bal. hoc sensit, ergo Fabronius recipiēdo partem emphyteosis pro se, & heredibus suis, nō solum sibi, sed etia heredibus, hoc est filie, quæ fuit heres eius, uidetur proplexisse. Nec huic determinationi Cornei in d. consil. 263. & Curtij, & etiam Bald. refragatur decisio eiusdem Cornei, de qua in consil. 24. in 2. uolum. & in consil. 42. in 4. uolum. & in consil. 24. in 2. uolum. quia loquitur, quando alter frater decessit, superflite solū filia ab intestato, nos uerō, quando ex testamento, & hæc inter se uidentur differre, ut colligitur ex iis, quæ habentur per Bald. in d.l. liberti, libertateque. in 6. col. & t̄ hoc ultimo casu, quando ex testamento, si emphyteosis fuit recepta pro heredibus, filia, quæ esset heres ex testamento, masculo preferretur, qui aliter uellet ad emphyteosim admitti. Secundo Corneus in dictis duobus ultimis consiliis, & Decius in consil. 263. in 3. col. ad finem loquuntur, ¶ quando emphyteosis fuisset recepta nō pro heredibus simpliciter, sed pro he-

redibus masculis, quo casu dicitur recepta solum pro filijs masculis. c. 1. cum simili. §. sed diuersum de seu di successione, vel pro filijs, seu descendibus masculis, & ideo nil miri, si foemina non admittitur, quia, censentur exclusae propter qualitatē masculinitatis, itē quia in contractibus masculinū non concipit foemininum. Archidiacono. in d. c. si quis suadente. 17. quāstio. 4. & ita proprie loquitur etiam Imola in d. c. potuit. in vltim. col. & in l. si ita scriptum. ff. de legat. 2. & Feder. de Senis in consil. 77. & in consil. 228. & latius in fra etiam dicitur. Idem dicerem si concessa fuisset p haeredibus legitimis, quia propter hanc adiectionem, legitimis, intelligitur de filijs masculis, & sic de haeredibus sanguinis. c. 1. de his, qui feudum dare possunt, & facit expresse, quod voluit Barto. in dicta. l. vi iuristū randi. §. liberi, ubi parificat, an dictum sit pro haeredibus masculis, an p haeredibus legitimis. Preterea Corneus maxime in d. consilio 42. in 4. volum. loquitur, quando filia a successione patris excluderetur a patruo ex dispositione statuti disponentis, quod filia do tata non posset succedere patri suo, si extaret frater patris, hoc est patruus ipsius filiae, & ideo cum filia non posset succedere in hereditate patris propter patruum, ita nec in emphyteosi hereditaria, ut ibi per eum, ergo innuit, quod si filia patri suo posset succedere in hereditate, ut quia esset haeres instituta, uel etiam ab intestato, ipsa deberet etiam succedere in parte emphyteosis ipsius patris, ut dixi supra. Sed in casu nostro Camilla in hereditate patris Fabronij successit, & succedere potuit, quia a patre fuit heres instituta, item ab intestato etiam ex dispositione statutorū non excluderetur a patruo, ergo sicut in hereditate successit, ita & in parte emphyteosis sui patris succedere debet, cum emphyteosis sit quid hereditarium, hoc est concessa pro se, & haeredibus per praedicta; itaque recte considerando verba, & dicta Cornei in dictis consilijs, & maxime in dicto consilio 42. potius facere dicuntur pro ipsa Camilla, quam contra. Preterea & quarto pro Camilla facit, t nam donec superest aliquis de linea illius, ad quem peruenit feudum in totum, uel pro parte, puta ex diuisione legitime facta, tunc ille, etiam si sit foemina praefertur omnibus etiam masculis, qui essent de alia linea, hoc est de linea alterius fratris, cum quo facta fuisset diuisione, ut in cap. 1. in fine de natura successio. feud. & per dominos feudistas ibi, & facit consilium Bald. 32. incipien. praemissis uerbis, de quo meminit Corneus in consil. 190. in 3. volum. & in consilio 263. in 1. volum. & hoc in terminis voluit Bald. in consil. 331. in primo dubio. in 2. volu. & ibi per totum, quod omnino inspicitur, quia optime huic nostro casui inferuit, & ibi responderet aliquibus, & maxime textui. in cap. 1. de eo, qui sibi, & haeredibus, quae aduersari uidebantur. ¶ Quinto induco textum illum non ea uillando in cap. 1. in fine de eo, qui sibi, & haeredibus suis, ubi si uasallus militi feudum per beneficium dedit; & moriatur; duobus relictis filijs, quorum unus decessit, relicto filio masculo, alius relicta filia foemina, quaeritur, an miles debeat recognoscere feudum in beneficium a masculo, an a foemina, & necesse est intelligere illum textum, quod ad feudum illud foemina etiam admitti poterant, deficientibus, seu non existentibus masculis, alioquin frustra dubitaretur, an esset a filia recognoscendum, & dicitur ibi, quod aliqui uoluerūt a masculo, tamquam ipse succederet in feudo, exclusa foemina, alij uero prudentes dixerunt militē debere recognoscere a filia foemina, & haec opinio ultimo loco refert, & neutra expresse reperit approbata ibi i textu. ergo t ultimo loco relata censetur approbata iuxta tex. cum gl. in l. qui filium

in sine. ff. ad trebellianum. & Roma. in l. 93. & consequenter miles debet recognoscere foemina, quod intelligas pro illa parte, quae seu peruenire debuit ad eius patrem, & colligitur ex praedictis, & ex textu in c. tunc bus fratribus a capita. inuestitis, quia quando in totum, uel pro parte ad unum ex pluribus peruenit, illud postea ad omnes eiusdem, etiam foeminas ordine successio, donec durauerit, & illa finita, ad illos de linea transire debet. d. cap. uno: ergo Camilla de linea Fabronij debet admitti, aliis masculis nea exclusis per praedicta, tum quia si uoluerit, quod in feudo, & emphyteosi paterna cedi semper primo conductori, ut per B. l. gallus. §. quidam. & in §. etiam cum sim. allegatis. sequitur, quod ex quo sumus in c. si haereditaria, hoc est concessa pro hereditate, filius, seu filia representare dicitur patris sui, quia t quando tractatur de successione patri, filius subintrat locum patris, ut patrum in consil. 64. & in consil. 129. in 5. volu. quae habentur per Alexandrum in additio. in d. authen. cessante. C. de legitimis hereditus in cap. 1. de feudi successione, & in cap. cessio. fratrum, uel de gradibus succedendi per Corneum in consil. 24. circa finem in 2. volum. ¶ Preterea t stante statuto exclusiuo foeminae quamuis emphyteosis pro se, & filijs concessa non comprehendat, tamen secus est pro se, & haeredibus reperietur concessa, ut ex iis, quae consuluit Alexan. in consilio 1. volum. & Corneus in consilio 37. in 3. volum. nem. in l. si id. quod. ff. de iuridic. omnium. ¶ Preterea etiam t quando emphyteosis concessa pro se, & haeredibus simpliciter, conceduntur non solum descendentes, sed etiam extranei, propter uerbum haeredibus, quod tam masculis, quam foeminis, & extraneis ut uoluit in terminis Alexander in consil. 37. & in dicto §. liberos. & Felin. in dicto cap. de probationib. Si extranei comprehenduntur a fortiori filiae, & descendentes foeminae, cum auus. ff. de condi. & demonstratio. & l. i. §. i. C. de fideicommissis. ¶ Rursus si extranei comprehenduntur, ergo t filia foemina, quae tunc exclusiuo foeminarum habetur pro extranea esse desinant, ut per Baldum in l. maritimum. C. de liberis praeteritis, per Alexandrum, & alios post Bartolum in l. gallus. §. quidam. ff. de liberis, & posthum. Salicet. in additio. uisima. C. de inofficio. testamen. & per Alexan. in consil. 20. in 1. vol. in 2. volum. ¶ Sexto ad hoc Camilla facit, praesupponendo id, quod dictum supra est, quod filia Fabronij est talis, quae possit admitti ad emphyteosin patris sui Fabronij, quia quoad emphyteosin tunc quodam modo extranea, sicut in simili dicta filia, quae ex forma statuti ad successione non potest propter masculos admitti perpetuo t Nam in diuisione facta inter ipsos fratres specialiter diuisa fuit dicta res emphyteosin sitae fuerunt plures clause, & uerba mandant, & de necessitate inferentia renunciationis successione, & iurium in dicta re, & praerogatiua de non contrahendo aliquo ramento, censendum est, renunciatum fuisse quicquid habebat dicti fratres in dicta re emphyteica, ut notabiliter uoluit Alexander in l. g. Roma.

fratres in 40. colum. ff. de verbo. obligatio. qui multa
aliqui iuramentum enim operatur, ut renunciatio,
& promissio de nō contrahendo ualeant, & adim-
pleantur omni meliori modo. argum. l. cum pater.
Silius matrem. ff. de leg. 2. itē iuramentū habet vim
causā specialiter expressi, & operatur, ut ille, qui iura-
mentū contrahere, dicatur cogitauisse de omni re-
medio per quod aliā contrahere potuisset, ut per
Bart. post glo. in l. 2. C. de rescinden. uēdi. & per Alex.
in d. duo fratres. Præterea uoluit Alexan. multū no-
tante in cons. suo 189. in 2. uolum. q. si fratres in in-
firmum diuisionis fecerint apponi, q. ad inuicem
habent licentiā, & facultatem uendēdi, alienandi
libere, & absque uoluntate, & licentia alicuius, & se-
quens fuit postea alienatio, per huiusmodi uerba
uideretur omne remissum, ut uoluit Bart. in d. S. duo
fratres in 1. q. et iā, iunctis iis, quā uoluit Alex. in d.
S. duo fratres in 10. q. in pen. col. in uers. intelligo tñ
istam decemem Bart. &c. & dicit Ang. in l. qui cū
tutoribus in pen. ff. de transact. q. quādo ius utriusq;
fratris diuisus erat coarctatum, & reciprocum, tñ
licet per simplicem diuisionē nō diceretur renuncia-
tum hinc inde iuribus ipsis competentibus, tñ quādo
fuit adiecta clausula, quā promissum fuisse nihil contra
diuisionem facturos, dicitur ius remissum hinc
inde tanto magis ergo, quando ultra illam clausulam
adiecta etiam fuissent alie clausule multum prægnā-
tes, & cum iuramento per prædicta. Præterea q. quādo
iuramentū data fuit potestas uendēdi, & alienandi, ut
quia facta appositā clausula ad habēdum, tñ dū
uendēdum, & alienandū, & postea sequuta fuerit
aliquo modo alienatio, ut est in casu nostro, ppter
quā Fabronius heredem instituit filiam, quā secūdi
magistrū Ludouicum dicitur incapax emphyteosis,
ut supra declarātū est, tunc altero deficiente amplius
non potest admitti superstes, ut uoluit ibi Bart. in 8. q.
iunctis iis, quā uoluit Alex. in d. 10. q. & hæc suadet
etiam quā uoluit ibi Angel. in 5. q. & hoc maxime cō-
uenire iuramento, quia duo uincula magis fringūt,
quam simplex. c. 1. de tregua & pace, auth. itaq;. C. cō-
munita de successione, & bene facit, q. uoluit Ioā.
And. in add. Speculi in tit. de testa. in §. in primis sup
uēdi. q. si duobus, q. per clausulam de nō contrahē-
dō dicitur remissum omne ius, q. habebāt ambæ
partes diuidentes super bonis diuisis, quando inter-
ueniunt uerba multum prægnātia, quia dictū fuerit,
q. promittunt stare diuisioni, & q. de rebus diuisis
in perpetuum alter ab altero nō peteret aliqua ratione,
uel causa, quā dici, uel excogitari posse de iure, uel
de facto, necesse est, & declarat Alex. in d. S. duo fratres.
in 15. col. & tanto magis, si iuramentum interueniret,
ut supra. Item prædicta etiam maxime procederent,
quādo uicium concessissent bona in diuisione assi-
gnata pro se, & heredibus, & successoribus quibuscūq;
iuxta ea, quæ habentur per Alex. in l. nihil. S. quædam.
ff. de edicto. & in l. etiam. ff. sol. mat. & in l. q. dicitur
ff. de uerbo. obliga. seu cum illis uerbis, & pro illis,
quibus dederint, seu concedere uoluerint. iuxta c. ex.
in c. 1. de feudo nō habent. propriam naturam. & per
Alex. in d. cons. 189. sed Camilla est hæres ex testamē-
to d. Fabronij, ergo tanquā hæres admitti debuit,
& magistrū Ludouicum ex prædictis diceretur exclu-
deretur de Ben. in cons. 228. & cons. 77. Bal. in l. unica.
C. quādo nō petent. partes. Decius in cons. 263. circa
finem. Alex. cons. 189. in 1. col. in 2. uol. & Decius in
cons. 4. l. alon in l. gallus. S. quidam recte de liberis,
& postea q. per diuisionē, & promissionem, nihil con-
trahendum facturos, & cum promissione de non
contrahendo, nō censeri debet renunciātū iuribus

emphyteoticis, quia ipsi loquuntur in casu, quando
nō est iuratum, seu in casu, quo nō fuisset data po-
testas alienandi, nec essent appositæ clausule prægnā-
tes, nec seruata illa, de quibus supra, per prædicta.
¶ Septimo cōtra magistrum Ludouicum facit, nam
post Ioannem primum cōductorem illi, qui sunt uo-
cati ad emphyteosim, t. dicuntur uocati per nomina
collectiua heredibus, & successoribus, quæ dicuntur
collectiua nō solum plurium personarum, sed etiā
plurium graduum, ut dictum fuit supra. d. l. sciendū.
& d. l. fin. cum similib. quo fit, ut post Ioannem dican-
tur uocati ordine successiuo, hoc est eo ordine, quo
dicuntur uocati ad hereditatem. l. fin. & ibi Paul. de
Castr. C. de uerborum signifi. & consequenter, quod
etiam filius admittatur in locum patris sui, simul cū
patruo in casu, quo ageretur de successione aui, aut
patruī, ut est tex. in l. cum ita. §. in fideicommissio. &
ibi gl. cum qua pertranscunt doctores communiter.
ff. de lega. 2. & habetur per Alex. in cons. 88. circa fin.
in primo uolu. & per Corneum in cons. 24. in fi. in 2.
uol. per Alex. in auth. cessante. C. de legi. hæredi. & in
cōsi. 204. in 2. uol. Bart. Alex. & alij in d. l. gallus. §. qui
dam recte. l. fin. C. de uerborum sign. & latius dixi in
repeti. ca. raynutius extra de testa. l. peto. §. fratre. ff.
de leg. 2. & istud assumptū in terminis facit Corneus
in cons. 263. in 1. uol. Sed ad hereditatem Ioannis or-
dine successiuo p. parte Fabronij admittitur Camilla
excluso patruo magistro Ludouico, quia tanquā filia
Fabronij excludit fratrem illius, quoniam primus lo-
cus successione est filiorum, & liberorū exclusis col-
lateralibus, ut in d. auth. cessante cum similibus, ergo
similiter debet Camilla admitti ad parte emphyteo-
sis hereditaria, & sic eo ordine, quo admittitur ad he-
reditatem, quæ fuit Ioannis, quia natura nominis col-
lectiui est, ut uocati sub illo nomine admittantur ordi-
ne successiuo, hoc est illo ordine, quo admittuntur ad
successionem hereditatis, ut supra: tum quia emphy-
teosis in casu nostro est quid hereditarium, ut supra
dictum fuit, tum quia ipsa Camilla, quæ est hæres Fa-
bronij, dicitur etiam esse hæres ipsius Ioanis, quia hæ-
res hæredis primi testatoris est hæres. d. l. fi. C. de hæ-
redi. instituen. & d. l. sciendum cum similibus, tum
etiam quia quando tractatur de successione aui, uel
patruī, inter uocatos nomine collectiuo filius subin-
trat locum patris sui, taliter, quod nepos simul admit-
tatur cū patruo, ut habetur per glo. in d. l. cum ita. §.
in fideicommissio. & ibi Imol. & Paul. de Cast. Alex. in
d. cons. 88. & Corneus in cons. 24. in fin. in 2. uol. &
Alex. cōsi. 137. in 1. uol. & Decius in cons. 1. quicquid
dixerit Bal. in d. §. in fideicommissio. & Alex. in cōsi.
129. in 5. uol. & isto argumēto ad propositum nostrū
utitur Corneus in d. cons. 263. ac etiam in cons. 233.
in 4. uol. i. penul. col. ubi sentit ē, q. ad emphyteosim
cōcessam pro se, & filiis ē neptes ex uno filio admit-
tatur cū alio filio, quia subintrat locum patris sui, sed
quia in ult. hoc cōtrariū tenuit ipsemet Corn. in cons.
42. in 4. uol. ideo super hoc nō firmo pedes, t. quoniam
aliud est, q. emphyteosis sit cōcessa p. se, & filiis, aliud
pro se, & heredibus, ut per Bal. in d. l. liberti, libertaq;. in
6. col. quia saltē in hoc casu, q. fuit cōcessa pro se,
& heredibus, debet posse admitti filia hæres ultimi
moriētis, q. ex quo admittitur ad hereditatē illius,
debet ēt admitti ad partē suā emphyteosis heredita-
riæ, nō solū tanquā hæres ultimi moriētis, sed ēt tanq;
hæres primi cōductoris, quia hæres hæredis primi de-
functi est hæres d. l. fi. & i terminis ultra allegata supra
istud uoluit Corn. in cons. 37. in 3. uol. in 3. col. uers.
& suadet ratio, & sensus And. de Iser. in c. 1. §. & licet,
an agnatus, uel filius i ufu feudo. Hæc sunt, q. iudicio
meo optimē faciūt ad fauorē Camillæ, & q. magistrū
Ludo-

Ludouici. ¶ Quibus validis permanentibus, & ut melius de veritate, & iustitia dictæ Camillæ euidenter appareat. Superest illis, quæ pro parte dicti magistri Ludouici eius patris adducta fuerint, responsum accommodare, & quamvis ex prædictis satis possit dici responsum, tamen particulariter etiam illis respondebo, & in primis non contrariatur, quod Ioanni emphyteosis sibi nominatim, & alijs sub nomine collectiuo, videlicet hæredibus concessa fuerit, quo casu proximiores in gradu ipsi primo cōductori successiue semper præferendi sunt per ea, quæ plenè fuerint allegata in primo argumento, quia primo respondetur, quod argumentum retorqueri potest contra ipsum magistrum Ludouicum, ut colligitur ex iis, quæ supra dixi in septimo fundamento ad fauorem Camillæ facti, ubi demonstraui, quod ex quo uocati fuerunt post Ioannem alij sub hoc nomine collectiuo hæredibus, quorum appellatione veniunt descendentes in materia emphyteotica, proximiores debent admitti eo ordine, quo admittuntur ad hæreditatem, ut in l. si. & ibi Paul. C. de verb. signifi. cum si. alijs ad hoc in d. 7. argum. allegatis, & per Cornueum in consil. 233. in 4. vol. in 6. col. sed ad hæreditatem, quantum est respectu partis dicti Fabronij, ipsa Camilla, ut & tanquam heres admittitur ex testamento ipsius Fabronij, & prout ab intestato etiā admitti debebat, excluso Ludouico patris, siue agatur de hæreditate aui mediante persona Fabronij, siue de hæreditate immediata ipsius Fabronij, quoniam filia succedit patri excluso patris. d. auth. cessante nec statutum excludit ipsam filiam ab hæreditate patris propter patruum, ergo similiter ipsa Camilla debet admitti ad partem emphyteosis hæreditariæ, quæ peruenit ad eius patrem Fabronium, quia ad emphyteosim quis eo ordine, quo ad hæreditatem, admittitur, ut supra. Præterea ipsa Camilla obtinet locum patris sui ad exclusionem magistri Ludouici, ut supra demonstratum fuit in d. 7. arg. propterea quia sumus in emphyteosi hæreditaria, hoc est concessa pro se, & hæredibus suis, ut per Alex. in consil. 54. in 5. vol. & in terminis per Alex. in consil. 129. eo. vol. 5. Corn. consil. 24. in 2. vol. ad finem, & per Alex. in consil. 204. in 2. vol. Cornueus in consil. 3. in 3. vol. & ipse Cornueus in d. consil. 263. in 1. vol. ad fauorem Camillæ concludit non obstante. d. arg. sumpto à nomine collectiuo. Nec contrarium uoluit Decius in consil. 1. & consil. 87. in si. verb. immo præsupponit filium subintrare locum patris siue sumus in dispositione legis, siue hominis. Rursus non videtur uerum, quod proximiores primi conductoris ceteris sint præferendi, immo uerius uidetur, quod proximiores ultimi decedentis, hoc est Fabronij alij præferendi sint, quia proximitas consideratur non respectu primi, sed ultimi emphyteotæ decedentis, ut latè persequitur insignis præceptor Senensis in l. si agnatis circa finem plures allegando. ff. de rebus dubijs. & ibi demonstrat hæc esse communem opinionem. ¶ Non obstat secundum, quod Ioannes exclusit filiam ab hæreditate, & successione sua propter filios masculos, ergo multo magis dicendum est ipsum uoluisse excludere neptem ex filio. l. si uia matre. C. de bonis maternis cum alijs supra allegatis, quia respondetur, quod & si ipse Ioannes uoluit excludere filiam, & consequenter neptem à successione sua propter filios suos masculos, tamen non debet dici, quod uoluerit neptem suam ab intestato patris sui, hoc est, Fabronij excludere: & ideo cū ipsa Camilla neptis Ioannis dicatur succedere in hæreditate Fabronij sui patris, quia fuit ab eo heres instituta, sequitur, quod debet etiā admitti ad partem emphyteosis ipsius Fabronij, tū quia ad dictam emphyteosim post Ioannem alij sunt uocati per nomen collectivum, & ideo eo ordine, quo dicuntur

uocati ad hæreditatem, dicuntur etiam uocati ad emphyteosim, ut dictum fuit supra proxime. ¶ In dicto septimo fundamento ad fauorem Camillæ facti, tum quia emphyteosis est quid hæreditarium, ut supra, & ideo filia femina subintrat locum patris iuxta tex. in §. cū filius insti. de hæreditatibus. ut per Alexandrum in d. consil. 84. & ibi 129. in 5. vol. cum simi. supra alleg. Præterea doctus pater semper præsumitur magis diligens, & descendentes omnes illius tam masculos, quam feminas in portione illius, quam alium filium dētes ab eo, quia donec superest aliquis de linea non debet admitti aliquis descendens, qui alterius. l. cum auis. ff. de condit. & demon. acutissimi C. de fideicom. & maxime in f. d. l. cum acutissimi. C. de fideicom. & ibi d. l. cum acutissimi. C. de fideicom. & ibi Ioannes in suo testamento excludit filias propter hæreditatem & consequenter ab emphyteotica, non tamē sequitur, quod uoluerit excludere filiam, quæ est hæres Fabronij, ab emphyteotica Fabronij, per rationes premissas, & per alios plenius refert Curtius in consil. suo 45. in 5. & etiam ibi in 12. col. & habetur expresse in l. uenia. C. de in ius vocan. Præterea si Ioannes excludere nepres, hoc dixisset, sicut dicitur argum. ead. audientiam. cum glo. in l. unica. §. si uerò. C. de cadu. tollen. sua ueretur uina ratione, quia si in casu mortis tum prædictum procederet, profecto sequens ex identitate rationis idem esset dicendum de hæreditate ipsa, sicut de ipsa emphyteosi, uidelicet Camilla diceretur exclusa ab hæreditate Fabronij, sicut esset exclusa ab emphyteotica, præterea Ioannes excludit filias suas argum. matre, & tū hoc est falsum, quia non excludit filias à successione, & hæreditate Fabronij, tū tenentur, ergo nec ab emphyteosis per partem Fabronij, quia emphyteosis concessa pro hæredibus sumptis esse quid hæreditarium, tum quia quoniam est hæreditarium, ordo, qui seruatur in successione hæreditaria, demonstrat ordinem seruandum in emphyteotica hæredibus, ut dixit Bal. in d. l. liberti. libertar. tum quia ille, qui succedit in hæreditate, succedit in emphyteosi hæreditaria, ut supra dictum fuit, & ideo pater argumentum prædictum, quoniam ageretur de successione siue hæreditatis, siue emphyteosis ipsius Io. primi cōductoris, quoniam succedit filias suas esse exclusas per filios masculos, magis neptes, secus, ut dictum fuit, quoniam neptes succedere immediate non Ioanni, sed patri suo per prædicta. Præterea Ioannes excludit filias propter filios, quia ipsi filij in alio proleu gruēt, & expresse dotando in certa quantitate propter nullo modo prouidit, & ideo diuerse filij ab eo, & alia in neptibus, ergo non procedit, ut et dixit Curtius in d. consil. 45. & habetur in §. 3. posito inter cōsilia do. Alex. in 4. vol. c. 1. ubi dicitur, & male in cōs. 52. quod est inter cōsilia 4. vol. ¶ Non obstat tertium principale argumentum uocati aduersarii multum extollit, quod ex quo

tibus Bononia femina excluduntur a successio-
 ne propter masculos, similiter debent excludi ab em-
 phyteusi concessa pro heredibus, ut huiusmodi cōcē-
 sio intelligatur, & interpretetur secundū statuta loci,
 prout in dubio semper dē fieri interpretatio iuxta, q̃
 habetur per Doc. & per Alex. & alios post Bar. in l. h̃
 rebus me. c. cum ita. ff. ad Trebellia. & per Bal. in d. l.
 liberi libertate. C. de oper. liber. & per Bar. in l. ut iu-
 raturus. §. C. liberi. ff. de oper. liber. & in multis aliis
 cōstit. Doct. de quibus feci supra mentionē, in dicto
 tertio argumento. Nam huic argumento multiplici-
 ter respondere pot. primo, q̃ quod ubicunque disposi-
 tio facta ab homine inuaidaretur, si non intelligere-
 tur secundum statuta loci, tunc ut conferuaretur, &
 ualida dispositio facta ab homine, interpretatur, & in-
 telligitur secundum statuta loci ex quadam necessitate
 reargui. Gallus. §. quidam rectē. ff. de lib. & posth.
 Aut non ad aliam necessitatem, de qua supra, propte-
 rea quia dispositio facta in se erat ualida, & eius uali-
 ditas non dependebat ab hoc, quod deberet intelligi
 & interpretari secundum ius municipale, & tunc di-
 positio huiusmodi regularur per se, & secundum pro-
 priam significationem uerborū, taliter, q̃ interpretatio
 nem a statuto nō dēt recipere, sed a uerborū proprie-
 tate dēt regulari, secus si intelligendo dispositionem
 hominis secundum statutum nō uiolarentur, nec im-
 proprietur uerba dispositionis, ut per Alex. in d. §.
 cū ita quo posth. hōc articulo retulit opinionem alio-
 rum Doct. q̃ de distinguendo sic pcludit, & est uera, & no-
 tabilis doctrina. Sed in casu nro nō adest aliqua neces-
 sitas ad id nec ad effectum actus, & si cōcessio i em-
 phyteosim facta intelligatur secundum statutū, de
 quo supra, profecto uerba illa, pro heredibus, impro-
 prietur, quia appellatione heredum solū compre-
 henduntur, & ueniunt descendentes masculi con-
 trariaque, & propriam significationem huius nomi-
 nis collectiui heredes, ¶ quorum appellatione ue-
 niunt tam masculi, q̃ feminae, & tam extranei, q̃ de-
 scendentes, ut per Alex. in d. l. liberis. post Bar. & Cal-
 de in cōsil. 15. & in pluribus aliis suis consilijs præla-
 teg. l. annalius. C. de lega. l. heredis appellatione. ff.
 de uerb. sig. Doct. in c. in præsentia. de probationib.
 cum supra alia. ergo sumus in casu, quo ista cōces-
 sio facta pro heredibus intelligi non dēt secundū
 dispositionē statuti, sed secundū propriā significationē
 uerborū cōs. Secundo respondeo, q̃ si ex tate statuti
 in quatuor, q̃ ad hereditatem, & bona emphyteoti-
 ca admittuntur, & succederēt in illis solū masculi,
 & non feminae, forte tunc procederet argumentū
 de quo supra, uidelicet, q̃ concessio in emphyteosim
 in dubio deberet intelligi secundū statutū sic dispo-
 nit, & ita in diuiduo loquitur, & uult Petrus de An-
 cha. in cōsil. 12. in 3. col. & hoc etiam expressē dixit
 Bal. in d. liberi, libertate. C. de oper. lib. in 6. col. qui
 dicit cōcessionem in emphyteosim intelligi debe-
 re secundum statuta, quando statuta specialiter, & ex-
 pressē disponunt de forma succedendi in emphy-
 teosim, ita statū simpliciter disponeret de uniuersali
 hereditate, & concessio in emphyteosim per se
 statim iure hereditario diuisa, ut quia esset facta pro
 filiis, & descendentibus, & liberis, tunc statutum ni-
 hil operetur, & sic concessio non intelligitur secun-
 dum statutum, arg. l. uerba gesserunt. ff. de uerb. signi-
 ficat. c. cum hereditate, ut quia esset concessa pro ha-
 redibus simpliciter, & sic esset quod hereditariū, tunc
 concessio secundum statutum, quod loquitur de suc-
 cessione, & eo modo, & in casu, quo loquitur, debet
 intelligi hoc, quando quis uellet succedere in em-
 phyteosim ab intestato, sed quando ex testamento,

tunc ille esset admittendus, qui esset heres institutus
universaliter, non autem filia instituta in re certa, quia
uerbum pro heredibus intelligitur proprie de quota
successionis universalis, quia hoc nomen heredibus
non tam demonstrat, quam distribuit, & nulla habet quot
tam illud nomen nil potest proportionabiliter distribuere,
nec sortiri, & consequenter Bal. ibi clare uoluit, quod
¶ quando est facta concessio pro heredibus, & filia
est heres ex testamento, ipsa possit ad emphyteosim
admitti: item ex uerbis Bal. ibi colligitur, quod tunc
concessio in emphyteosim est intelligenda secundum
statutum, quod loquitur de successione ab intestato,
sumus in successione ab intestato, ut quia nullum est
factum testamentum, secus si ageretur de succedendo
in emphyteosim ex testamento, quia facta pro
heredibus transiret ad eum, qui succederet ex testamento,
sed Camilla a patre fuit heres instituta, ergo &c. Præterea
Petrus de Anch. in d. consil. loquitur quando cessat
fuisse emphyteosim pro se, & filiis, & iste casus
differt a casu nostro, in quo fuit concessa pro heredibus
ut latius dictum fuit, arguendo pro ipsa Camilla, &
faciunt, que habentur per Pau. de Cast. in d. §. hæres
mei, in lectura Bononici ut ibi refert Alex. & prout
etiam consuluit quidam eximius Doctor, quem refert
Pet. de Anch. in d. consil. 124. cum is, que habentur
per Pet. in consil. 422. in fi. uerbis. Tertio respondetur,
quod cum in renouatione ipsis magistro Ludouico, &
Fabronio facta dictum fuerit, quod ipsi inuestituram
pro se, & eorum heredibus, & successoribus recipiant,
sequitur, quod ipsi sint præiudicare potuerunt, argu. l. si
quis in conscribendo. C. de pactis. & arg. c. 1. & ibi Bal.
& Moderni, an agnatus uel filius, & in c. 1. §. præterea.
quibus mo. seu amitta. & in c. 1. de alien. seu. pater. cum
simi. allega. per Alex. in consil. 28. in s. uolu. & consequenter
infertur, quod dictus magister Ludouicus, qui
consensit, & iurauit, ut Fabronius, & hæres sui in dicta
emphyteosim, uel in eius parte succedere possent,
non potuit nunc uenire, & agere pro filiam heredem
dicti Fabronij ad effectum excludendi illam a dicta
emphyteosim, an aliter istud potuerit nocere descendenti-
bus ipsius D. Ludouici, non est præsentis speculationis,
cum per nunc factis sit dictum Ludouicum exclu-
dere a iudicio per eum contra filiam Fabronij intentato.
¶ Et in quantum dicitur, quod ad successionem emphyteosim
huiusmodi dicitur quis admitti, tanquam hæres
primi conductoris, & non tanquam hæres alterius
posterioris, per ea, que uoluit Bar. in d. l. Gallus.
§. Et. & in §. quidam recte. cum si. supra allega. primo
respondendi potest, quod illud uerbum esset, quando
nulla alia facta fuisset concessio, quam prior primo
conductor facta, sed ex quo noua facta uel dictis
fratribus recipiuntur pro se, & heredibus, & successoribus
suis cum iuramento, ut supra, per quam receptionem
ipsis met saltem potuerunt præiudicare, & prout uerè
præiudicauerunt, sequitur, quod filii, seu filia ex
testamento hæres dicerentur uenire ad emphyteosim
tanquam hæres illorum immediate, & non tanquam
hæres immediate primi conductoris, ad hoc, ut uerba
apposita in dicto instrumento renouationis, uide-
licet pro heredibus, & successoribus suis, uerificentur,
& effectum habere possint, alioquin si, ut hæres
primi conductoris semper, & in quocunque casu
dicerentur admitti, & non alterius, profecto illa
uerba in renouatione apposita pro fratribus, &
successoribus suis fuissent sine effectu, & frustratorie
posita, quia nunquam uerificentur, quod non est
dicendum iuribus uulgaribus. arg. l. si quando. in princ. ff. de leg. 1. & in l. si
quidam, in princ. C. de inoffic. testam. Præterea
dico, quod Camilla dicitur etiam admitti, ut hæres
primi conductoris saltem mediatè, quia qui hæres
hæres est

primi defuncti est heres, ut supra saepe dixi, ergo quomodocumque intelligamus, uerum erit dicere ipsam Camillam ad partem dictam emphyteosis venire, per ea, quae dicta fuerunt. Vltimo ridetur, quod uerba thetisi, seu aliter disponentium debent intelligi secundum statuta loci, quando sumus in dubio, & sic locus sit inter pretationi iuxta textum in l. continuus. §. cum ita. ff. de uerbo. oblig. & per glossam in l. unica. §. accedit. C. de rei uxore. actione, non autem quando essemus in casu claro, ita praesupponunt Doc. qui sic intelligunt in d. l. heredes mei in §. cum ita. & l. d. l. ut iurisiurandi. §. si liberi, sed quando concessio emphyteosis est facta alicui pro se & heredibus, cum non possit intelligi pro extraneis penitus, ut in d. §. emphyteosis. & habetur in d. c. in praesentia, planè, clarè, apertè, certitudinariè, ac attentata proprietate verborum, attentaque subiecta materia, quae est, ut etiam foeminae succedere possint in emphyteosi ecclesiastica, est intelligenda, ut tam masculi, quam foeminae descendentes, maxime quando essent uniuersaliter heredes, dicantur uocari, quia appellatione heredis proprie omnes praedicti comprehenduntur, & praecipue cum ipsae foeminae et ex natura rei emphyteoticae succedere possint, ut dictum fuit per textum d. §. emphyteosis, ergo non sumus in dubio, & consequenter dispositio, seu concessio facta pro heredibus non debet recipere interpretationem à statuto, sed per se, & secundum propriam significationem uerborum dicitur intellecta, ut neptis ex filio, quae sit heres, et admitti possit, & hoc uisum fuisse de mente Ioannis primi conductoris, qui quoad partem Fabronij parè affectionem ceteris habuisse ad neptem ex filia, quam habuit ad filium Fabronij, arg. l. cum auus. ff. de p. d. o. & demon. d. l. cum acutissimi, & in his terminis ista considerat, & ponderat Cur. in d. conf. 45. in 10. col. & etiam in 13. col. & faciunt non per Bal. in d. l. liberti, libertaq. in 6. col. ¶ Non obstat quartum argumentum, quod est in falso assumpto fundatum, nam emphyteosis ecclesiae quamuis non admittat heredes extraneos conductoris, admittit tamen ex sui natura heredes descendentes, siue sint masculi, siue sint foeminae, ut in d. §. emphyteosis, foeminae enim sunt capaces, illius sicut masculi, quauis aliud sit in feudis, ut latius supra dictum fuit; & ideo in hoc non procedit argumentum de feudo ad emphyteosis. Preterea quod feudum receptum pro heredibus simpliciter solum dicitur etiam transire ad filios masculos, penes me est satis dubitabile, quamuis Cald. in d. conf. 15. in titu. de uerbo. sign. hoc senserit, quem multi sequuntur, quos alia supra retuli, nam Petrus, & Iacob. de Rauenna, quos refert, & sequitur Cyn. in d. l. liberti, liberteq.; & Dy. in l. si patroni ad Trebellianum, & in l. ut iurisiurandi de oper. liberto. contrarium tenuere, & haec opinio multum mihi placeret, nisi esset textus i. c. 1. §. profecto. de lege Corradi, qui contrarium probare uidetur, quia ubicumque in feudis non reperitur expressè prouisum pro iura feudalia, standum est dispositioni iuris communis. c. 1. de feudi cogn. ubi casus clarus, & in c. 1. §. & quia, & ibi Doc. de his, qui feudum dare possunt, Iason in l. 1. in 14. col. C. de iure emphyteo. Corn. in conf. 42. in 4. uol. & Alex. in conf. 29. in 5. uolu. sed non reperitur decisum per iura feudalia, quod quando feudum est receptum pro heredibus simpliciter, intelligatur solum pro filiis, & descendantibus masculis, ergo standum esset iuri communi, secundum quod appellatione heredium etiam extranei continentur, & multo magis de scendentibus etiam foeminae, quae essent heredes ex testamento factae, ut probant iura ciuilia supra saepe allegata, & quamuis aliqua alia feudalia contrarium probare uidebantur, ut est textus in ca. 1. §. sed diuersum de aliena. feudi, qui communiter ad hoc allegatur, tamē

illi potest responderi, quod loquitur, quando de mentio non de herede simpliciter, sed de herede sculo, cuius appellatione comprehenduntur filius, & descendens masculus, ut ibi, & ceteris uerbis Bar. in d. l. ut iurisiurandi. §. si liberi. & ibi liber. ubi parificat, an dictum fuerit pro herede sculis, seu legitimis, uel pro filiis suis hereditariis supra, ergo aliud erit, si dictum fuerit pro heredibus simpliciter, sed quia multum contrarium d. §. profecto, ideo aequaliter subdito, nisi praedicta diceretur, quod aliud est dicere pro herede suis, & sic in dispositione aliqua fuerit factum de heredibus suis, & tunc non solum de masculis, & foeminae, qui fuerint heredes ex toto, uel ab intestato, sed etiam extranei continentur in d. l. sciendum. d. l. in annualibus, & per Alex. Alexandrum post Bar. in l. quod dicitur. ff. obl. cum sim. supra saepe allegatis. Aliud fuit de heredibus, & sic in aliqua dispositione ementio rit de suis heredibus, preponendo illud prout, & tunc solum filii, & descendentes masculi, & foeminae dicantur, ut in §. 1. & per totum de hered. que ab intestato. §. sui, & per totum de redum quali. & differen. l. 1. §. ius. ff. de ius. h. heredibus. l. in suis. ff. de liberis, & posthumis si. que allegari possunt, & in casu hoc tamen prius loquitur textus in d. c. 1. §. profecto, quod quis recepit pro se, & suis heredibus, quia tam filii, & descendentes masculi primi gradus comprehenduntur, secus ergo, quando dictum est & heredibus suis, quia possent etiam alii, & ex uerbis inuestiturae contineri per praedictum sit inducenda differentia inter feuda, & alia si in quantum iura feudalia expressam dicunt, ut supra. Nec aduersatur textus cum §. 1. in §. ff. ad Trebellianum, quia textus ille cum loquatur de conditione fideicommissi, non redest, quae ad hoc, ut possit se habere ad effectum prout est de natura conditionis, iuxta quae per Bar. in l. 1. ff. de condit. & demon. illa ne herede, intelliguntur eo modo, quo dicitur ex facto in §. Item si licet glo. ibi illud dicitur, & ideo in hoc non procedit argumentum de feudo ad emphyteosis. Preterea quod feudum receptum pro heredibus simpliciter solum dicitur etiam transire ad filios masculos, penes me est satis dubitabile, quamuis Cald. in d. conf. 15. in titu. de uerbo. sign. hoc senserit, quem multi sequuntur, quos alia supra retuli, nam Petrus, & Iacob. de Rauenna, quos refert, & sequitur Cyn. in d. l. liberti, liberteq.; & Dy. in l. si patroni ad Trebellianum, & in l. ut iurisiurandi de oper. liberto. contrarium tenuere, & haec opinio multum mihi placeret, nisi esset textus i. c. 1. §. profecto. de lege Corradi, qui contrarium probare uidetur, quia ubicumque in feudis non reperitur expressè prouisum pro iura feudalia, standum est dispositioni iuris communis. c. 1. de feudi cogn. ubi casus clarus, & in c. 1. §. & quia, & ibi Doc. de his, qui feudum dare possunt, Iason in l. 1. in 14. col. C. de iure emphyteo. Corn. in conf. 42. in 4. uol. & Alex. in conf. 29. in 5. uolu. sed non reperitur decisum per iura feudalia, quod quando feudum est receptum pro heredibus simpliciter, intelligatur solum pro filiis, & descendantibus masculis, ergo standum esset iuri communi, secundum quod appellatione heredium etiam extranei continentur, & multo magis de scendentibus etiam foeminae, quae essent heredes ex testamento factae, ut probant iura ciuilia supra saepe allegata, & quamuis aliqua alia feudalia contrarium probare uidebantur, ut est textus in ca. 1. §. sed diuersum de aliena. feudi, qui communiter ad hoc allegatur, tamē

extranei non comprehenduntur, quoniam emphyteosis ecclesie non transit sui natura ad extraneos, sed bene transit tam ad masculos, quam ad feminas, ut in d. de emphyteosim. ut uidentur tenere infiniti doct. & fortius magis communiter, & maxime Cald. in conf. 6. in tit. de locato. Multi et, & forte non pauciores dixerunt emphyteosim ecclesie et ad heredes extraneos sui natura esse transitoriam, ut late examinat do. Felinus, qui dicit hanc esse magis communem opinionem in d. cum presentia. qd pro nunc non examino, quia istud alio plenius teneat in d. in presentia. post moder. & ideo sequitur, quod istud, an emphyteosis stipulata pro heredibus simpliciter comprehendat solum filios masculos, an uero etiam feminas, decidendum est non per iura feudalia, sed per iura communia.

¶ Non obstat quintum motuum, qd in emphyteosi paterna succeditur primo conductori, & non aliis successoribus, quia huic ex dictis supra colligitur responsio, quam antea replico. Præterea tertia inuestitura, seu renouatio magistro Ludouico, & Fabronio post mortem Ioannis facta noua concessio ob noua pacta, & alteratione primæ inuestitura effecta fuit, per ea, quæ ponit Alex. post Bar. in l. si mihi, & titio ff. de uero oblig. & Bal. in c. imperiali. §. in super de probis. feud. alien. per Feder. in 3. col. & Cald. in conf. 11. in tit. de feudis, qui dicit, qd ex mutatione formæ antiquæ concessionum dicitur effecta noua concessio, & de ea, ut de noua iudicandum est, sicut nouum dicitur adificium, qd eius forma mutatur. l. 1. §. opus noui. ff. de noui oper. nuncia. secus si qualitas, & accidentia soli alterarentur, qd ex alteratione quæritur, & accidentis, non diceretur noua concessio facta ut ibi per Cald. & arg. l. si ff. de fundo instruc. l. si cuius. c. si ibi not. ff. de iusti. & iure. tunc autem forma substantialis alterata censetur, qd aliquid adderetur, per quod habet conditio ecclesie deterior, secus si melior, ut per Feder. de Senis in conf. 174. & per Alex. in conf. 76. in 7. uol. cum si alias alleg. supra, & in conf. 3. uol. & in conf. 79. in 1. uol. Sed in hac noua concessione, seu renouatione antiquæ concessionis forma alterata fuit, quia cum prima esset solum facta pro hæredibus Ioannis, secunda hæc renouatio facta fuit pro hæredibus magistri Ludouici, & Fabronij, qd dicitur magistro iudiciale ipsi ecclesie, ut colligitur ex iis, quæ uoluit Pet. de Anch. in conf. 170. & latius dixi supra in responsione tertij argumenti. Præterea in renouatione potius facta fuit declaratio canonis ad maius præiudicium ecclesie, quæ prius esset, ergo alterati fuit substantialis ipsius emphyteosis, quia canon dicitur de substantiis ut in c. potuit. de locato. §. adeo. in tit. de locat. nel. 2. C. de iure emphy. Constat et ex aliis nouiter deductis, in instrumento renouationis, quæ & si facta sit ex pacti necessitate, tamen ex quo alterata fuit prima concessio in substantialibus, & in detrimentum ecclesie, dici debet noua concessio. Et allega- ra pro parte contraria, qd non fuerit noua concessio, quando sit renouatio ex quadam necessitate, procedunt, quando non aliter alteraretur natura primæ in substantialibus, nec in aliquod damnum ecclesie, ut clare loquitur Cald. in d. conf. 11. & etiam Feder. in conf. 174. Alex. in d. conf. 79. I. 1. uol. in 7. dubio. Et quæ ipsi fratres renouando concessione receperint sequebuntur formam primæ locationis, ut in instrumeto continetur, & consequenter non uideatur ex hoc prima concessio alterata, nec facta noua concessio, ut per Alex. in d. conf. 79. tam illud esset uerum, nisi ex aliis de quibus supra, colligeretur contrarium, ut quæ esset alterata substantia, ite quando aliquale detrimentum ecclesie ex renouatione secunda irrogatum non diceretur, alioquin ex protestatione, de qua supra, tã

quam contraria facto non diceretur cõseruari totali-
53 ter natura primæ inuestitura, t quia protestatio cõtra-
ria facto nõ releuat per ea, quæ habentur in l. nõ solū.
§. morte. ff. de noui oper. nuncia. & in c. cum m. de cõ-
sti. & in c. per tuas. ubi gl. & doct. extra de condit. ap-
positis. & est gl. singularis in casu suo. in c. tua nos. de
sponsalib. & ibi habetur: ex quibus infertur, qd in ter-
minis nostris attendi deberet ista secunda renouatio,
seu noua concessio quoad successionem patris dicti
Fabronij, & consequenter qd Camilla tanquã hæres,
& filia ipsius Fabronij admittenda est, excluso magi-
stro Ludouico, qui & si hæres dici possit ipsius Ioan-
nis, nõ tñ ipsius Fabronij. ¶ Non obstat sextum argu-
mentum, quia resoluitur ex iis, quæ dicta sunt pro re-
sponsione tertij motui, & ibi inspicantur. ¶ Non ob-
stant aliqua consilia contra dictam Camillam allega-
ta, uidelicet conf. 125. Petri de Anch. secundo consi-
77. Federici tertio quoddam conf. 32. Bal. qd incipit
præmissis uerbis, de quo meminit Corneus in consi-
190. in 3. uol. quarto consilium Cornei 24. in 2. uol.
quinto aliud consilium Cornei 42. in 4. uol. sexto con-
siliū Barbariæ penultimum in 1. uol. qui loquitur,
quando emphyteosis fuisset concessa pro heredibus,
& successoribus, qm omnia dicta consilia parum, uel
nihil faciunt, nam loquuntur in casibus diuersis a ca-
su nostro, & ideo ex illis non est inferendum iuribus
uulgaribus. Nam Pet. de Anch. in d. cons. loquitur, qm
54 concessa fuisset emphyteosis pro se, & liberis, t quia
licet appellatione liberorum et femina comprehendun-
dantur, ut per Alex. in d. §. liberos. cū similib. supra al-
lega. & in l. 1. C. de conditio. insertis. tñ in materia trã-
sitoria ad descendentes tantum masculi præferuntur
femina, ut ibi per Petr. de Anch. quoniam si uoluissent
contrahentes comprehendere feminas, & illas simul
esse admittendas, uel hoc dixissent, uel usi fuissent uer-
bis pro se, & heredibus, quia qm pro se, & liberis est ab
ecclesia facta concessio, cõprehenditur filij, ut filij, et
si non sint hæredes, ut per Alex. in l. quædam. §. nihil.
ff. de edendo. & in l. qd dicitur. in sexta carta. ff. de ver-
borum oblig. & in conf. 9. in 2. uol. qm uero pro hære-
dibus simpliciter, descendentes ueniunt ita demum, si
sint hæredes, ut per Bal. in d. l. liberti. liberteq. in 6. col.
& in l. filiusfamilias. §. cum quis. ff. de lega. 1. & in l.
caius. & ibi Imola ff. solu. matri. per Bar. in d. l. ut iuris
iurandi. §. si liberi. de oper. liberto. Item Feder. in d. cõ-
fi. 77. loquitur, qm facta fuisset concessio Titio usque
in tertium hæredem masculinum, cuius appellatione
continetur filius masculus, ut in c. 1. §. sed diuersum.
de alien. seu. Bar. in d. §. si liberi. Fede. in consi. 8. in tit.
de feudis. Bal. uero in d. conf. 32. ut refert Corneus in
conf. 190. in 3. uol. loquitur, quado testator de liberis
in liberos aliquid reliquisset, quoniam quousque ali-
quis de linea unius extaret, alij de linea alterius ad il-
lius partem non admittitur, ut refert Corneus in d.
conf. & et clarius in casu nostro idem Corneus in cõ-
fi. 263. in 1. uol. dixit illud conf. Bal. nõ obstat, sed po-
tius facere pro decisione ad fauorẽ neptis, & sic Ca-
millæ, ut ibi per eum. Præterea Corneus in d. conf. 24.
& in d. conf. 42. loquitur in feudo, seu emphyteosi cõ-
cessis pro se, & filiis, & nepotibus masculis per lineã
masculinam, ergo nil mirum, si femina dicitur ex-
clusa, quia ex uerbis expressè hoc inferebatur, & in al-
legato conf. 42. in 4. uol. facta fuit concessio tribus pro-
iptis, & usq; in tertiam generationem masculinam, &
femina, & extabat statutum, qd masculi exclude-
rent feminas à successione, quo casu consuluit Cor-
neus, qd neptis excludatur à patruo, quoniam propter
statutum concessio facta per illa uerba masculinam &
femininã, itelligebat ordine successiuo facta, ut pri-
mo masculi, deinde feminae admitteret, ut p Barto-
lum

lum in d.l. ut iurifurandi. §. si liberi. cū si. & sic ille est casus diuersus à casu nostro. Præterea Barb. in d. cōsi. penul. uoluit, tēphyteosim concessam pro hæredibus, & successoribus non transire ad extraneos hæredes, sed ad liberos, & descendentes, & consequenter innuit, q̄ etiam ad fœminas, quia liberorum, & descendentium appellatione ueniunt etiam fœminæ, ut per Alex. in d. §. liberos. & latius supra dixi, & per Alex. in consil. 160. in 2. uol. liurecōsultus. §. parētes. ff. de grad. ab illis ergo uerbis hæredibus, & successoribus excludit extraneos, non aut liberos, & descendentes et fœminas. ¶ Non obstat doctrina Bal. in d.l. liberti, libertatq̄, quæ non loco ad adducebatur, quia, ut dictum fuit supra, illa magis facit pro, quàm contra, ut plenè ponderaui uerba Bal. supra in secundo fundamento factō pro ipsa Camilla. ¶ Vltimo loco non refragatur, q̄ ad partem Fabronii si in totum non pōt admitti magister Ludouicus, saltē debuit admitti ad partem dimidiæ, in qua dimidia Emilia soror successit Fabronio unā cum ipsa Camilla in hæreditate, & cū dictæ Emilia soror ab intestato decesserit, sup̄stite Camilla sorore, & magistro Ludouico eius patruo ipse patruus ad partem illius sororis debet admitti simul cum ipsa Camilla sorore, sc̄atē, statuto, quod uocat sororem, & patruum ad successionem pariter, ut in d. stat. supra allegato. in §. agnati. quia respondetur q̄ ex quo emphyteosis pro dimidia peruenit ad ipsū Fabronium, quousque reperitur aliquis de linea ipsius, etiam si sit fœmina, ex quo hæredes sunt uocati, quorū appellatione et fœminæ cōtinentur, ut supra, nō pōt admitti ipse magister Ludouicus, nec aliq̄s de sua linea, arg. tex. in c. 1. in si. uer. de natura success. seu. & habetur per Corneum in d. consil. 263. per ea, q̄ noluit Bal. in d. consil. 32. & ista procedūt, quādo permissa esset diuisio emphyteosis inter ipsos emphyteotas, prout regulariter inter ipsosmet dicitur permissa, nisi reperiat expresse prohibita, ut declarat Cor. in d. consil. 190. in 3. uol. in ult. col. Præterea respondetur, q̄ soror ipsius Emilia nō decessit ab intestato, sed cum testō, quod ei fecit Fabronius eius pater illi substituendo pupillariter Emiliam sororem, ut in testō Fabronii continetur, q̄ testamentum respectu pupillaris substitutionis dicitur testamentum filia defunctæ in pupillari ætate, ut insti. de pupilla. substi. in fin. prin. & in §. igitur. cū si. ibi alleg. l. patris, & filij. ff. eo. tit. ergo non dicitur esse locus successionis ab intestato, nec consequenter dicto statuto l. quādiu. la. 2. ff. de acq. hered. ergo ad illius successionem Emilia substituta debuit admitti, exclusis omnibus, qui ab intestato succedere potuissent, siue mater fuerit, siue patruus. c. si pater. de test. in 6. l. cohæredi. §. cum filia. ff. de uulg. & pupil. & hæc sufficiant quoad primū dubium. ¶ Venio ad secundum, utrum Camilla, quæ successit in hac emphyteosi pro parte paterna, & quæ ingressa fuit monasterium, transmiserit illam in monasteriū: & licet super hoc pūcto non esset necessariū insistere, quia hic non agitur cum ecclesia domina, sed cū solo magistro Ludouico, qui pariter, & ipse tendit ad excludendum ecclesiam dominā directā, tamen succinctè procedendo, ponam conclusionem, quam arbitror ueriores, uidelicet, t̄ q̄ per ingressum monasterij ipso iure acquiritur monasterio, q̄ fuit ingressa Camilla, ex quadam translatione uniuersali, seu uniuersaliter facta, nam quamuis emphyteosis ecclesiæ non possit transferri in monasterium titulo particulari, seu singulari, quia non pōt transferri in duriorē personam, ut uoluit Bal. in auth. ingressi. in 4. col. C. de sacros. eccl. t̄ ex titulo, seu ex translatione uniuersali, quæ ipso iure fit in monasteriū de quolibet iure, & de oībus bonis, quæ erant penes ingredientē iuxta

tex. in l. si adoptauero. ff. de precario. & per c. si qua. 19. q. ultima, & uoluit in terminis prædictis in consil. 421. & in consil. 164. & dicit de c. Raynaldus. extra de testa. in uer. dilectum. inhibitus alienare bona, si ingrediatur monasterium, dicitur alienare, si illa bona ex ingressu monasterio, quoniam translatio bonorum, & habetur per Bar. in d. l. si adoptauero. quod uoluit Bar. & alij. in l. 1. §. per seruum. ga. ff. de acq. posses. & probatur in d. c. in proba. iuncta auth. res. quæ. C. communia bona subiecta fideicommissio, quæ de iure sunt alienari, transeunt ipso iure in monasterium ipsius grauati, idemq̄; uoluit l. 12. col. in si. uer. C. de iure emph. q̄ bona transeant in monasterium. Præterea l. th. ingressi. in 10. col. uer. si. quæro. ergo contra glo. proprie tangendo casum nostrum, quando emphyteosis ecclesiæ est concessa, & hæredibus suis, si ille transiit in monasterium, acquiritur monasterio emphyteosis perpetuo uocabiliter per multas rationes, quas ibi in qua monasterium, q̄ quis ingreditur, dicitur res illius d. c. in præsentia de probationib. ipsum heredem transibit, quando uero concessa emphyteosis pro filiis, & descendentibus ingressum religionis, & monasterij emphyteotus fuit in monasterium, reuocabiliter tantum uoluit uniuersali, quia multa transeunt cum rate, quæ aliis per se non transirent. c. et uer. re. patrona. l. quedam. ff. de acq. rer. donat. Dixi autem reuocabiliter, quoniam ecclesia non poterit, si uoluerit, reuocare ad se, per c. si. uer. in auth. de aliena. & emphyt. colla. ligatur id, quod uoluit Bal. in d. auth. ingressum. in uer. si. quid in emphyteosi, qui dicitur aduocare poterit per text. in d. §. 1. & subd. c. esse, nisi per pactū aliter fuerit prouisum, quousque. §. ea lege. ff. de uerb. obli. sed quando quis fuit concessa pro se, & hæredibus suis, transeunt actum, quod perpetuo transeat, seu transeat etiam in monasterium, & irreuocabiliter rat Bar. in d. auth. ingressi. in 10. col. ergo dictum prædicta etiam intelligi debent ea. c. Cald. in consil. 2. in tit. de loc. ¶ Non obstat uoluit Alex. in consil. 120. in 1. uol. per totum, quod quirit, t̄ quando in monasterium, seu locum ret translatio titulo singulari, & particulari, huiusmodi translatio fieri non potest, quia fieri in maiorem, & duriorē personam, & in ditio ecclesiæ domine deterior, secus si translatio uniuersalis per ingressum religionis, ut per Pet. de Anch. & alios post gl. & Bar. in d. auth. si. & quando emphyteosis fuit concessa pro filiis, fieret translatio perpetua, & reuocabiliter monasterium, ut dictum est ex mente Bar. in d. ingressi. in 10. col. & bene facit id, quod uoluit consil. 10. in 5. uol. per totum, q̄ quando transire potest ad fœminam, si illa fuerit ingressa monasterium, acquiritur monasterio. Nō obstat dalia, uidelicet text. in c. 1. §. qui clericus. si fuerit cōtroue. inter dominum, & agnatos, an mutus, uel surdus, & in c. 1. §. si de beneficiis quia loquuntur, quando feudum non potest nisi ad masculos descendentes, uel quando in titulo singulari, ut per Alex. in d. ingressi. in consil. 10. & per Decium in dicto cap. in prædicto. 10. quæstio. in 38. colum. & quod transeat in monasterium, tenent Archid. in dicto cap. si qua. 19. q. prima, & Specula. in titu. de locato. §. mutus.

quorum dicta declarata, & limita, ut supra, & in d. c. in praesentia, qui dicit illam transire in monasterium, & eam posse retinere, donec uiuat monachus, huc monacha, & Bal. i. auth. nisi. C. ad trebellianicam sequi uidetur, sed Ioan. And. & Abb. in d. c. in praesentia in antepenult. col. dicunt transire, donec reuocetur, ut supra: sed tu declarata, ut supra, nisi esset expressio concessa pro heredibus simpliciter, ut in iura colla nostro, ut uoluit Bart. in dicta authent. in d. c. in praesentia. Laus Deo.

Y M M AE.

Eandem appellationem in emphyteosi ecclesiastica comprehendunt desiderantes, & non extranei.

Monasterium propter ingressum emphyteote ecclesie succedit, &
anno 1587. 8. & 10.

In exemplis ecclesie simpliciter concessa etiam fœmine possunt succedere, quoniam de illis nulla mentio in concessione facta fuerit.

Remissio quæ dicitur noua concessio.

Exlesia de emulsi ad se reuerſa quos inueſtire teneatur.

Emphyreos ecclesie concessa pro se, & heredibus transit ad filias
feminas si masculis non extantibus.

Et multo magis si fuit concessa pro hæredibus, successoribus, & nu-
meris illis.

Renunciatio realis phyteotici per iuramentum, & per clausulas
exemptas in divisione inducitur, & quando.

Employe de celuy an, et quo iure in monasterium per ingressum
transcat. & num. 10.

Prohibetur ingrediens monasterium non dicitur alienare.
Ad monachum concessam pro se, & successoribus ita fœmina, si-

Diſſimulatoꝝ, ſeu contrahentium an, & quando ſecundum

Et interpretari debeat.

super omnia et ecclesie statuta laicorum disponere non possunt.

6 Hæreditas est primi testatoris hæres.

Enphyseparvillus, qui decessit, ad coemphyteotam spectat,
 © qui dicit.

E P I T O M E.

Expositum ecclesiasticam concessam pro se, & heredes de filiam foeminam transire, & secundum fratres laicorum filios masculos foeminis in successione intestata preferentia in hoc casu non regulari, nec interpretari, demonstratur.

CONSILIVM XCIIII.

Item in iudicio S. Marie Nouæ; ad quas spectat defensio litris mortæ contra, & ad easdem dominam Camillam assertam sonorem, seu monialem dicti monasterij ex professione prius legitime facta ab Alexandro præfato iuræ magistri Ludouici de Arengheria, dicitur ad factum monasterij, quæ dicta domina Camilla fit iactum Fabronij de Arengheria post mortem sui patris præsumptum hæres illius potuit succedere in re emphyteuticæ de qua agitur, ex quo conceffa fuit dictis de Arengheria pro fe, & heredibus, & successoribus iura ipli a se ipfis, & fuerit hæres dicti Fabronij, de qua dictam rem admitti. Nec dicatur, quod in emphyteuticâ ecclesiastica appellatione hæredum de cetero comprehenduntur, & non extranei, ut not. in l. si heredi f. ff. ad Trebell. & plenè in l. quod dicitur de verbor. obliga. in l. etiam ff. solu. matr. & in l. si heredi f. ad trebel. & latè in c. in præfentia. extra de probato. cum similibus. Quoniam ipsa Domina Camilla dicitur de filiis, & descendentibus Fabronij, & eius hæres, ergo potuit ad dictam rem admitteri, & quamvis fuerit femina, non tamen ob hoc excludi, sed admitti, etiam si ipsa fue-